

langt 5,000 Kr. til ekstraordinære Foranstaltninger under Telegrafvæsenet, Lønningsforbedringer o. desl. Under Nr. 14 have vi foreslaaet kun at bevilge 3,000 Kr. Det er nemlig oplyst, at den væsentligste Grund til, at man ønsker denne Bevilling paa 5,000 Kr., er den, at Administrationen er ude af Stand til at give Telegrafister og Telegrafembedsmænd Ferie. De trænge naturligvis til en lille Fritid ligesom alle andre Mennesker; men de have hidtil ikke kunnet faa den uden selv at afholde Udgifterne til Stedfortræder i deres Fraværelse. Man indrømmer, at det er noget ubilligt, og at det derfor vil være tilraadeligt at bevilge 3,000 Kr. til at sætte Administrationen i Stand til at kunne give dem Ferie, uden at det koster dem selv Udgifter til Vestriddelsen af deres Forretninger. — Under Nr. 15, 16 og 17 er der stillet Ændringsforslag, som ere foranledigede væsentlig ved det, der er stillet under Nr. 13. Da man ikke anser det for nødvendigt at ansætte flere Telegrafister, er det nødvendigt, at Medhjælpssummen forhøjes, og den samme Betragtning, som har foranlediget Udvalget til at foreslaa Nægtelse af Udnævnelser under Ændringsforslag Nr. 13, har ogsaa ledet til, at man ikke vil gaa ind paa Forhøjelse af Godtgørelse til Stationerne i Nykjøbing, Marstal, Hjerteminde, Rudkjøbing og Lemvig, fordi man jo nemlig synes, at hele Telegrafvæsenets Udvikling paa ingen mulig Maade berettiger til at forsøge Udgifterne eller gøre dem nødvendige. — Med Hensyn til Ændringsforslag under Nr. 18, som er stillet af Indenrigsministeren, angaaende Oprettelse af en Statsstelegrafstation i Tarm, vil jeg henvise til det Samraad, som har været ført, og som staar under III, om Forbindelsen mellem Statsstelegrafstationer og Jærnbanestationer. Jeg kan tage det med det samme, idet det nemlig er oplyst i dette Samraad, som har været genoptaget fra i Fjor, at der er Forhandling i Gang mellem Jærnbanebestyrelsen og Statsstelegrafbestyrelsen om en Forbindelse mellem Statsstelegrafstationer og Jærnbanestationer. Alle Mennesker, som færdes noget omkring i Landet og paa Rejser, vide, at det tit er vanskeligt at komme til at telegrafere. Naar man kommer til en Jærnbanestation i en By, kan man ikke der komme af med sit Telegram, idet man der bliver henvist til Telegrafstationen, som naturligvis ligger langt borte inde i Byen. Endvidere veed enhver, som jævnlig har at gøre med Telegrafering fra Jærnbanestationer, at disse ikke staa i direkte Forbindelse med Statsstelegrafstationerne. Det gør, at Forbindelsen mellem Jærnbanestationer

og de længere borte Statsstelegrafstationer er temmelig langsom og usikker. Der har derfor fra Finansudvalgets Side allerede i forrige Samling været konfereret med den højtærede Indenrigsminister om Forbedring af disse Forhold. Det er da oplyst, at der har været nedsat en Kommission om disse Forhold, og at denne har gjort Forslag, og at man kan vente, at der fra 1ste April dette Aar vil indtræde en tilfredsstillende Ordning af disse Forhold. Naar det er Tilfældet, antager Udvalget, at man noget vil kunne holde tilbage med Hensyn til Oprettelsen af nye Statsstelegrafstationer, hvor der allerede er Jærnbanestationer. For Øjeblikket er Forholdet det, at man paa hver Jærnbanestation kan telegrafere til alle Statsstelegrafstationer her i Landet, men Forbindelsen er, som jeg har berørt, ikke god og velordnet. Det giver paa mange Steder Anledning til, at man ønsker Statsstelegrafstationer oprettede. Man maa nu antage, at naar Forbindelsen bliver bedre, vil denne Trang derigenem blive tilfredsstillet, saa at man kan undgaa at oprette nye Statsstelegrafstationer. Man foreslaar derfor ikke at bevilge denne Station i Tarm, idet man i hvert Fald ønsker at se, hvilken Virkning den Overenskomst, som vil træde i Kraft fra 1ste April d. A., vil have paa disse Forhold. — Der er endnu et Par enkelte Punkter, som jeg ønsker at omtale, navnlig angaaende Landpostforordningen. Væde Medlemmer ville finde i Betænkningen, at der har været et Samraad angaaende Forsøg med Landpostbudenes Belædning. Det er under dette Samraad oplyst, at det formodentlig vil blive en temmelig kostbar Foranstaltning, som den Slags Ting jo altid er: Alt hvad Staten skal anstafte, bliver jo en hel Del dyrere, end hvad Folk privat kunne anstafte. Som Lønningstillæg for Landpostbudene bliver det for dyrt, idet de rimeligvis selv vilde kunne anstafte sig hensigtsmæssige og gode Klæder for et billigere Beløb, end Staten kan gøre det. Egentlig Uniformering, som der ogsaa har været Tale om, og som ønskes fra flere Sider — saa vidt jeg veed, er der ogsaa en hel Del Landpostbude, som selv ønske at blive uniformerede. — tror man ikke at kunne tilraade, simpelthen paa Grund af Forholdene. En saadan Landpost har tit Anledning til at spæse omkring i Træsko eller Træstoftøvler, og man vil formodentlig indrømme, at det vilde ikke se heldigt ud at se en uniformeret Mand med den Jodbellædning; paa den anden Side vilde det ogsaa være Synd at forbyde ham at gaa med den Jodbellædning, som han bedst kan